

boven bereyt was te sterven. Oock dat deselve vrouwe van Jacob ter doot toe cranck lach, nochtans deselve Van Saenen's huysvrouwe noyt en heeft ommegezien, latende de saecke berustende sonder die te verantwoorden off Jacobs huysvrouwe te spreekken, soe heeft nochtans de voorn. Jacob Symonszn., naedat hij van sijn moeder ende kinderen volcoemen kennisse gecreegen heeft, Van Saenen's huisvrouwe ontboden ende zij affgevraecht zijnde wat zijn huysvrouwe haer schuldich gebleven was wel confuys geseyt f 10, 17 stivers min een doeyt haer te competeeren ende gevraecht sijnde bij wyen ende wanneer tbroot, daeraff tselve, soe sy seyde, procedeerde, was gehaelt, seyde, dat zij tselve nyet en wist, want sij geen boock en hielt, sweerende nochtans wel vermeetelijck haer tselve duechdelyck te competeeren, waerover dese rendant om der eeren wille deselve f 10, 17 st. de voorn. Van Saenen's huysvrouwe op haer eedt laet volgen, zonder nochtans te verstaen in deselve f 10 gehouden te zijn, daeraff hij expresse protesteert gelijk doen oock protesteerde..."

De „dootschulden” voor Elisabeth Willemsdr. worden door den notaris-weduwnaar allereerst betaald: de kosters krijgen voor „kist, pelle ende graffgerechtigheyt der kercke, luyden, graff ende anders” f 22, 10 stivers; de „doode dragers f 1. 4 st.; de bode om de vrinden te graeve te bidden f 2. 5 st.; de medicijn en apothecaris f 16, 12 st.”.

Daarna doet hij van de 400 tachtentich carels guldens, 2 stivers, die in den boedel bevonden worden, zijn eigen schulden af: de boekhandelaar Hans van Waesbergen moest nog omtrent f 13 van hem hebben van papier en boeken; de rouwkleeren worden betaald; Pieter Janszn. Kyvit, die hem f 51 had geleend, krijgt zijn geld terug evenals Maeritgen Jacobs de f 2, 9 st., „over dat zij in mijn huysvrouwen syecte verschoten hadt”; en aan den rector en ondermeester van de Latijnsche school voldoet